

העם

יד ימי

היא הפועלת

רק שר שמאלי יכול

לבצע מדיניות ימנית.

עיקרון קלאסי זה

הוכח השבוע שוב

בישראל.

צרוך אמצעי-החירום, הנושא את ה... תואר הגראנדיוזי... תוכנית כלכלית חדשה, הוא כל-כולו פרי תפיסה ימנית (או, בעגה האמריקאית, שמרנית). עד כדי כך, שהעיתון הארץ, הניציג העיקבי ביותר של מחשבה כלכלית-חברתית ימנית, יצא השבוע מגדרו כרי לשבח את שימעון פרס. המכנה המשותף של כל האמצעים הוא הניסיון לשפר את מצב המשק עלידי הוררת השכר של השכירים.

עכשיו ברור מדוע השתוקק כליכך יצחק שמיר להקים ממשלה רחבה, ומידוע עמד על כך שתיקה-האוצר דווקא יהיה בידי ראש מפלגת-העבודה.

אילו הכריז שראוצר ימני על אותם אמצעי-החירום שעליהם הכריז השבוע שימעון פרס, היתה קמה מהומה. ההסתדרות היתה קוראת למאבק המוני. ועדיהעובדים היו מתקוממים. הפגנות רחוב סוערות היו פורצות בשכונות המצוקה. פנתרים שחורים ולבנים היו צועקים חסם.

שום דבר כזה אינו קורה עכשיו. ההסתדרות משמיעה קול-ענות-חלוי, וברור כי תקבל את הדין — מה גם שהיא עצמה, כמעבדה-ענק, מעוניינת במדיניות זו.

רק שראוצר שמאלי יכול לבצע מדיניות כלכלית-חברתית ימנית, כשם שרק שרייטחון שמאלי יכול לבצע מדיניות-כיבוש ימנית בשטחים הכבושים.

אילו היה אריאל שרון מכהן בתפקיד זה, והיה עושה רק חלק ממה שעושה עתה יצחק רבין — שני הרוגים ועשרות פצועים ביום, הריסת-בתים יר

מית, גירוש מאסיבי — היו מאות אלפי פים מפגינים נגדו ברחוב. המדיניות היתה מתמוטטת. לפי אותו ההגיון, רק ראש-הממשלה ימני יכול לבצע מדיניות שמאלית. רק הוא יכול להחליט על נסיגה, כפי שהוסיח מנחם בגין. מכיוון שכל שלום כרוך בויתורים מרחיקי-לכת, יכול רק שילטון ימני לעשות אותו. אילו היתה ממשלה שמאלית עושה זאת, היו המרגים משולהבים מפגינים נגדה ברחובות, ומאיימים במילה-מת-אורחים.

בי: לא קיים שמאל. הצד הבלוט ביותר בתוכנית הכלכלית הימנית, מופעלת עתה במדינה, הוא שאין כל התנגדות לה, אף בשטח התיאורטי.

במדינה נורמלית, כאשר הממשלה מבצעת מדיניות כלכלית ימנית-שמרנית, נשמע נגדה קול המטיף למדיניות כלכלית הפוכה. אקדמים שמאלי (המשך בעמוד 10)

השיכוצים של חמשת השרים בלי תיק עלו עד כה 600,000 ש"ח. דפנה ברק מגלה סודות מהחדרים

ב מדינת-הגמדים רעש ומחומה: כוונים, מזויזים קירות, מרחיבים משפצים.

במישרד-ראש-הממשלה דלק השינוע האור גם בלילות — דפקו, הויזו רהיטים, תלו וילונות. שתי מילות-המפתח כאן הן "הרחיבו", "ביזבוז".

חמישה שרים-בליתיק נמנים על הממשלה שיצאה בשבוע שעבר לדרך: רפי אדרי, אהוד אולמרט, מוטה גור, משה ניסים, אבנר שאקי. אליהם עתידים (אולי) להתווסף אורה נמיר ואליהו (הבטיחו לו) בן-אלישר. מדובר בשרים שאין להם תיק, אבל שיש להם הרבה הרבה תיאבון.

מי שהיה בסוד העניינים השבוע במישרד ראש-הממשלה לא יכול היה שלא להתרשם שעם-ישראל וכה בשירים אניני-טעם, בעלי סיגנון אישי, חוש אסתטי, הרוגלים בסיסמה "אם לא תוכן, לפחות הצורה!"

השיכוצים שהבתיבו חמשת המנהיגים — באותם הימים ממש שבהם הוכרז על פיתוח וקיצוץ — עלו עד כה למדינת-ישראל, על פי הערכה משוערת, 600 אלף שקלים. זהו הסכום עשירי-ארבעה-עשרה-השבוע עבור וילונות חדשים, פינות סלונות, שטיחים, שברי-תיקירות, רהיטים ועוד, על פי טעמם של מי שנבחרו לשבת סביב שולחן-הממשלה מדי יום ראשון בבוקר, ואין איש יודע במה יתעסקו בדיוק בשאר ימות השבוע.

אדר: להרחיבו!

ה מוביל בדרישות, על פי דיווח פנימיים, הוא רפי אדרי. אמנם, הוא עדיין טירון בממשלה, אבל אין זאת אומרת שלא פיתח טעם אישי, במהלך מסעותיו בעולם.

אדרי השתכן בקומה הראשונה במישרד ראש-הממשלה, במקום שבו שכנה לישכתו של יצחק מודעי (עבר למישרד-הכלכלה).

הלישכה מונה חמישה חדרים. ליד מודעי זה הספיק, אבל אדרי רדש ל-הרחיב, לשפץ, לפרוש שטיחים חדשים מקיר לקיר, להחליף וילונות.

הבשורה הגדולה שמביא עי-מו השר החדש היא הרחבת החדר המיועד לשר, על-חשבון החדר המיועד לעוזרו.

לשם-כך עברו אפילו בליה, כרי שהשר יוכל להיכנס ללישכתו ולהתיחיל להועיל לעם-ישראל.

אדרי, כך אני מניחה, יעדיף לשבת בלישכתו המפוארת במישרד הכל-כך יוקרת, מאשר לסייר ברחבי הארץ, מפני שהוא ביקש מכונית וולוו ונתנו לו — קטנונית שכזאת! — רק פיזו.

חוז מזה, כך סיפר אדרי לירידים, הוא עומד להתמנות כ-מקשר" בין הדי-כנסת והממשלה. (המקשר — זהו שמו של סרט של הבימאי פראנצואה טריפו, על ילד שהעביר פתקים בין גבר והאובתו.)

ניסים: ולוו!

א חרי אדרי, המוביל ברשימת הדרישות הוא שראוצר לשעבר,

שר-בליתיק אדרי מוביל ברשימה

שר-בליתיק אולמרט לא הגינם

אבי ורמן, העולם הזה

ציון צמיר, העולם הזה